12.04.20 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബൻ 23-12-1985

കാമജീത്ത്-സർവ പരിധിയുള്ള കാമനകൾക്കുപരി

ബാപ്ദാദ തന്റെ കൊച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായ സുഖീലോകത്തെ കാണുകയാണ്. ഒരു വശത്തുണ്ട് വളരെ വലിയ സാരമില്ലാത്ത ലോകം. മറ്റേ വശത്ത് ചെറിയ സുഖീലോകം. ഈ സുഖീലോകത്ത് സദാ സുഖശാന്തി സമ്പന്ന ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കളാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പവിത്രതയുടെയും, സ്വച്ഛതയുടെയും ആധാരത്തിലാണ് ഈ സുഖശാന്തിമയജീവിതം. എവിടെ പവിത്രത അഥവാ സ്വച്ഛതയുണ്ടോ അവിടെ ഒരു ദു:ഖ അശാന്തിയുടെ പേരോ അടയാളമോ ഇല്ല. പവിത്രതയുടെ കോട്ടയ്ക്കകത്ത് ഈ കൊച്ചു സുഖീലോകമാണ്. അഥവാ പവിത്രതയുടെ കോട്ടയിൽ നിന്ന് സങ്കൽപം വഴിയും പുറത്തു കടന്നാൽ ദു:ഖഅശാന്തിയുടെ പ്രഭാവം അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ ബുദ്ധിയാകുന്ന കാൽ കോട്ടയ്ക്കകത്താണങ്കിൽ സങ്കൽപമോ സ്വപ്നത്തിലോ പോലും ദു:ഖഅശാന്തിയുടെ അലകൾക്ക് വരാനാവില്ല. ദുഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും അൽപമെങ്കിലും അനുഭവമുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അവശ്യം എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും അപവിത്രതയുടെ പ്രഭാവമാണ്. പവിത്രത, കേവലം കാമജീത്ത് ജഗത്ജീത്താകുകയല്ല. എന്നാൽ കാമവികാരത്തിന്റെ അംശം സർവ പരിധിയുള്ള കാമനകളാണ്. കാമജീത്ത് അർഥം സർവ പരിധിയുള്ള കാമനകളുടെ ജീത്ത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാമനകൾ അനേകവിസ്താരത്തിലുള്ളതാണ്. കാമന ഒന്ന്-വസ്തുക്കളുടെ, രണ്ട്-വ്യക്തിയിലൂടെ പരിധിയുള്ള പ്രാപ്തിക്കുള്ള കാമന. മൂന്നാമത്- സംബന്ധം നിറവേറ്റുന്നതിലും പരിധിയുള്ള കാമനകൾ അനേകപ്രകാരത്തിൽ ഉത്പന്നമാകുന്നു. നാലാമത്- സേവാഭാവനയിലും പരിധിയുള്ള കാമനയുടെ ഭാവം ഉത്പന്നമാകുന്നു. ഈ നാലു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള കാമനകളെ സമാപ്തമാക്കുക അർഥം സദാകാലത്തേക്ക് ദു:ഖഅശാന്തിയെ ജയിക്കുക. ഇപ്പോൾ സ്വയം അവനവനോട് ചോദിക്കൂ- ഈ നാലു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള കാമനകളെ സമാപ്തമാക്കിയോ? ഏതെങ്കിലും വിനാശി വസ്തു അഥവാ ബുദ്ധിയെ തന്റെ നേർക്ക് ആകർഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കാമനയുടെ രൂപം ആകർഷണമായി. റോയൽ രൂപത്തിൽ വാക്കിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി പറയുന്നു-ഇച്ഛയില്ല, എന്നാൽ നല്ലതായി തോന്നുന്നു. വസ്തുവാകട്ടെ, വ്യക്തിയാകട്ടെ എന്നാൽ എന്തിനെ പ്രതി വിശേഷ ആകർഷണമുണ്ടോ, അതു തന്നെ വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തി തന്നെ നല്ലതായി തോന്നുന്നു അർഥം കാമനയാണ്. ഇച്ഛയാണ്. എല്ലാം നല്ലതായി തോന്നുക-ഇതാണ് യഥാർഥം. എന്നാൽ ഇതു തന്നെ നല്ലതായി തോന്നുന്നു ഇതാണ് അയഥാർഥം.

ഇത് ഇച്ഛയുടെ റോയൽരൂപമാണ്. ആരുടെയങ്കിലും സേവനം നല്ലതായി തോന്നുക, ആരുടെയെങ്കിലും പാലന നല്ലതായി തോന്നുക, ആരുടെയെങ്കിലും ഗുണങ്ങൾ നല്ലതായി തോന്നുക, ആരുടെയെങ്കിലും പരിശ്രമം നല്ലതായി തോന്നുക, ആരുടെയെങ്കിലും ത്യാഗം നല്ലതായി തോന്നുക, ആരുടെയെങ്കിലും സ്വഭാവം നല്ലതായി തോന്നുക എന്നാൽ നല്ലതിന്റെ സുഗന്ധമെടുക്കുക, നല്ലതിനെ സ്വയം ധാരണ ചെയ്യുന്നത് വേറെ കാര്യമാണ്. എന്നാൽ ഈ നല്ലതിന്റെ കാരണത്താൽ ഇതു തന്നെയാണ് നല്ലത്-ഈ നല്ലതെന്നു പറയുന്നത് ഇച്ഛയായി മാറുന്നു. ഇത് കാമനയാണ്. അവർക്ക് ദു;ഖഅശാന്തിയെ നേരിടാനാവില്ല. ഒന്ന് നല്ലതിനു പുറകെ സ്വയം നല്ലതാവുന്നതിൽ നിന്ന് വഞ്ചിതരാകുന്നു. രണ്ടാമത്-ശത്രുതയുടെ കാമനയും താഴേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. ഒന്ന് പ്രഭാവിതരാകുന്നതിന്റെ കാമന. രണ്ട്-ആരോടെങ്കിലും വൈരം അഥവാ ഈർഷ്യയുടെ ഭാവനയുടെ കാമന. ഇതും സുഖത്തെയും ശാന്തിയെയും സമാപ്തമാക്കുന്നു. സദാ മനസ് ഇളക്കത്തിലേക്കു വരുന്നു. പ്രഭാവിതരാകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണം ആകർഷണവും ചായ്വുമാണ്. ഇങ്ങനെ ഈർഷ്യയുടെ ശത്രുതയുടെ ഭാവത്തിന്റെ അടയാളമാണ്-നിർബന്ധിക്കുക, തെളിയിക്കുക. രണ്ടു ഭാവത്തിലും എത്ര ഊർജം, എത്ര സമയം ഇല്ലാതാക്കുന്നു, ഇതറിയാനാകുന്നില്ല. രണ്ടും വളരെ നഷ്ടം നൽകുന്നവയാണ്. സ്വയവും പരവശരാകുന്നു മറ്റുള്ളവരെയും പരവശരാക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയുടെ സമയത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് ഇതുതന്നെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു- ദു:ഖം എടുക്കുക, ദു:ഖം നൽകുക. എന്തു സംഭവിച്ചാലും ശരി-ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. ഈ കാമന ആ സമയത്ത് പറയുന്നു. ബ്രാഹ്മണാത്മാവല്ല പറയുന്നത്, അതിനാൽ എന്തു സംഭവിക്കുന്നു സുഖശാന്തിയുടെ ലോകത്തു നിന്ന് ബുദ്ധിയാകുന്ന കാൽ പുറത്താകുന്നു, അതിനാൽ ഈ റോയൽ കാമനകൾക്കു മുകളിലും വിജയിയാകൂ. ഈ ഇച്ഛകളിൽ നിന്നും ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യയുടെ സ്ഥിതിയിൽ വരൂ.

ഈ രണ്ടു ഭാവത്തിലും വെക്കുന്ന സങ്കൽപങ്ങൾ അതായത് ഇക്കാര്യം ചെയ്തു കാണിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, ആരെ കാണിക്കും? ബാബയെയോ ബ്രാഹ്മണപരിവാരത്തെയോ? ആരെ കാണിക്കും? ഇങ്ങനെ മനസിലാക്കൂ-ഇതു ചെയ്തു കാണിക്കുമെന്നല്ല എന്നാൽ വീണു കാണിക്കും. ഇതു കാണിക്കുമെന്നത് അത്ഭുതമാണ്! വീഴുന്നത് കാണിക്കേണ്ട കാര്യമാണോ! ഈ പരിധിയുള്ള നേട്ടത്തിന്റെ ലഹരി-ഞാൻ

സേവനം ചെയ്തുകാണിക്കും. ഞാൻ പേരു പ്രശസ്തമാക്കി കാണിക്കും, ഈ വാക്കു പരിശോധിക്കൂ റോയലാണോ? പറയുന്നു സിംഹത്തിന്റെ ഭാഷ എന്നാൽ ആകുന്നത് ആട്. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പലരും സിംഹത്തിന്റെ, ആനയുടെ, രാവണന്റെ, രാമന്റെ മുഖംമൂടിയിടാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ മായാസിംഹത്തിന്റെ മുഖമിടുന്നു. ഞാൻ ഇതു ചെയ്തുകാണിക്കും, ഇതു ചെയ്യും, എന്നാൽ മായ തന്റെ വശത്താക്കി ആടാക്കുന്നു. ഞാൻ എന്ന ഭാവം വരിക അർഥം ഏതോ പരിധിയുള്ള കാമനയ്ക്ക് വശീഭൂതരാകുക. ഈ ഭാഷ യുക്തിയുക്തം സംസാരിക്കൂ, ഭാവനയും യുക്തിയുക്തമാക്കൂ. ഇത് സാമർഥ്യമല്ല, എന്നാൽ ഓരോ കൽപത്തിലും സൂര്യവംശിയിൽ നിന്നു ചന്ദ്രവംശിയാക്കുന്ന തോൽവിയാണ്. കൽപകൽപം ചന്ദ്രവംശിയാകേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ ഇതു തോൽവിയാണോ സാമർഥ്യമാണോ? അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള സാമർഥ്യം കാണിക്കാതിരിക്കൂ. അഭിമാനത്തിലും വരരുത്, അപമാനിക്കുന്നതിലും വരരുത്. രണ്ടു ഭാവനകളും ശുഭഭാവന, ശുഭകാമനയിൽ നിന്നു ദൂരെയാക്കുന്നു. അപ്പോൾ പരിശോധിക്കൂ–അൽപമെങ്കിലും സങ്കൽപമാത്രയിലും അഭിമാനത്തിന്റെയോ അപമാനിക്കുന്നതിന്റെയോ ഭാവന വെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ? എവിടെ അഭിമാനത്തിന്റെയോ അപമാനത്തിന്റെയോ ഭാവന അവിടെ ഒരിക്കലും സ്വമാനത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യാനാവില്ല. സ്വമാനം സർവകാമനകളിൽ നിന്നും അകറ്റിത്തരും, സദാ സുഖത്തിന്റെ ലോകത്ത് സുഖശാന്തിയുടെ ഊഞ്ഞാലിലാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സർവകാമനാജീത്ത്, ജഗത്ജീത്ത്. അപ്പോൾ ബാപ്ദാദ കാണുകയായിരുന്നു കൊച്ചുസുഖീലോകത്തെ. സുഖത്തിന്റെ ലോകത്തു നിന്ന് തന്റെ ദേശത്തു നിന്ന് പരദേശത്ത് ബുദ്ധിയാകുന്ന കാൽ വെച്ച് എന്തിനു പോകുന്നു. പരധർമം, പരദേശം ദു:ഖം തരുന്നവയാണ്. സ്വധർമം, സ്വദേശം സുഖം തരുന്നവയാണ്. അപ്പോൾ സുഖത്തിന്റെ സാഗരൻ ബാബയുടെ കുട്ടികളാണ്, സുഖത്തിന്റെ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവിആത്മാക്കളാണ്. അധികാരിആത്മാക്കളാണെങ്കിൽ സദാ സുഖിയായിരിക്കൂ, ശാന്തമായിരിക്കൂ. മനസിലായോ!

രണ്ടും ദേശവിദേശത്തെയും സ്നേഹികുട്ടികൾ തന്റെ വീട്ടിൽ അഥവാ ബാബയുടെ വീട്ടിൽ തന്റെ അധികാരം നേടുന്നതിനായി എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അധികാരികുട്ടികളെ കണ്ട് ബാപ്ദാദയും ഹർഷിതനാകുന്നു. എങ്ങനെ സന്തോഷത്തിൽ വന്നോ അങ്ങനെത്തന്നെ സദാ സന്തോഷത്തിലിരിക്കാനുള്ള വിധി, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ സങ്കൽപത്തിൽ നിന്നും പോലും ത്യജിച്ച് സദാ ഭാഗ്യവാനായി പോകുക. ഭാഗ്യമെടുക്കാനായി വന്നിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഭാഗ്യമെടുക്കുന്നതിനൊപ്പം മനസാ ഏതെങ്കിലും ദുർബലത പറക്കുന്ന കലയിൽ വിഘ്നരൂപമാകുന്നോ അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോകണം. ഈ ഉപേക്ഷിക്കലാണ് നേടൽ. ശരി.

സദാ സുഖത്തിന്റെ ലോകത്ത് വസിക്കുന്ന സർവകാമനാജീത്ത്, സദാ സർവആത്മാക്കളെ പ്രതി ശുഭഭാവനയും ശുഭകാമനയും വെക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠആത്മാക്കൾക്ക് , സദാ സ്വമാനത്തിന്റെ സീറ്റിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരായ വിശേഷആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്തേയും.

12.04.20 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബൻ 25–12–1985

മധുരതയിലൂടെ കയ്പുള്ള ഭൂമിയെ മധുരമാക്കൂ

ഇന്ന് വലുതിലും വലിയ ബാബ , മുത്തച്ഛൻ തന്റെ പേരക്കുട്ടികളെ സ്നേഹി മക്കളെ കാണാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. മുതുമുതുമുത്തച്ഛനെന്നു ബ്രഹ്മാവിനെ പാടിയിട്ടുണ്ട്. നിരാകാരബാബ സാകാര സൃഷ്ടിയുടെ രചനയ്ക്ക് ബ്രഹ്മാവിനെ നിമിത്തമാക്കി. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ രചയിതാവാകയാൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ഓർമചിഹ്നം വൃക്ഷരൂപത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ബീജം ഗുപ്തമാകുന്നു, ആദ്യ രണ്ടിലകൾ ഏതിലൂടെയാണ് തായ്ത്തടിയുണ്ടാകുന്നത്– അതു തന്നെയാണ് വൃക്ഷത്തിന്റെ ആദിദേവൻ ആദിദേവി മാതാപിതാവിന്റെ രൂപത്തിൽ വൃക്ഷത്തിന്റെ അടിത്തറ ബ്രഹ്മാനിമിത്തമുണ്ടാകുന്നു. അതിലൂടെ ബ്രാഹ്മണ കാണ്ഡം പ്രകടമാകുന്നു, ബ്രാഹ്മണകാണ്ഡത്തിലൂടെ അനേകം ശാഖകൾ ഉത്പന്നമാകുന്നു, അതിനാൽ മുതുമുതു മുത്തച്ഛനെന്നു ബ്രഹ്മാവിനെ പാടിയിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ അവതരണമുണ്ടാകുക അർഥം മോശം ദിനമവസാനിച്ച് വലിയ ദിനം തുടങ്ങുക. രാത്രി അവസാനിക്കുന്നു, ബ്രഹ്മാമുഹൂർത്തം ആരംഭിക്കുന്നു, വാസ്തവത്തിൽ ബ്രഹ്മാ മുഹൂർത്തമാണ്, പറയുന്നതിൽ ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തം വരുന്നു. അതിനാൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വൃദ്ധരൂപം കാണിക്കുന്നു. മുത്തച്ഛൻ നിരാകാരി അച്ഛൻ പേരക്കുട്ടികൾക്ക് 21 ജന്മത്തേക്ക് കഴിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാവുന്ന സമ്മാനം തരുന്നു. ദാതാവുമാണ്, വിധാതാവുമാണ്. ജ്ഞാനരത്നങ്ങളുടെ തളികകൾ നിറച്ചുനിറച്ച് നൽകുന്നു. ഗുണങ്ങളുടെ ആഴമുള്ള പെട്ടികൾ നിറച്ചുനിറച്ചു നൽകുന്നു. എത്ര അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട പെട്ടികളാണ് നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ! പതിവായി പുതിയ അലങ്കാരം ചെയ്യൂ എന്നാലും അളവറ്റതാണ്. ഈ സമ്മാനം സദാ കൂടെ വരുന്നതാണ്. ആ സ്ഥൂലസമ്മാനം ഇവിടെത്തന്നെയിരിക്കുന്നു,

എന്നാൽ ഇത് ഒപ്പമുണ്ടാകും. ഇത്ര ഈശ്വരീയസമ്മാനങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാകുന്നു ഒന്നും തന്നെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നില്ല. സമ്മാനം കൊണ്ടേ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നു മുക്തമാകുന്നു.

എല്ലാവരും വിശേഷിച്ച് ക്രിസ്മസ് ദിവസമാചരിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയല്ലേ. ബാപ്ദാദ കിസ്മിസ് ദിവസമെന്നു പറയും. കിസ്മിസ് ദിവസമെന്നാൽ മധുരതയുടെ ദിവസം. സദാ മധുരമായിരിക്കേണ്ട ദിനം. മധുരം തന്നെ കൂടുതലും കഴിക്കുന്നു കഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വായ് അൽപസമയത്തേക്കാണു മധുരമാകുന്നത് എന്നാൽ സ്വയമേ മധുരമായാൽ സദാ വായിൽ മധുരമായ വാക്കുണ്ടായിരിക്കും. മധുരം കഴിക്കുമ്പോഴും കഴിപ്പിക്കുമ്പോഴും സന്തോഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ, ഇങ്ങനെ മധുരവാക്ക് സ്വയവും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇതിലൂടെ സർവരുടെയും വായയ മധുരിപ്പിക്കൂ. സദാ മധുരദൃഷ്ടി, മധുരവാക്ക്, മധുരകർമം. ഇതാണ് കിസ്മിസ് ഡേ ആഘോഷിക്കുക. ആഘോഷിക്കുക എന്നാൽ ആയിത്തീരുക. ആർക്കെങ്കിലും രണ്ടു മിനിറ്റ് മധുരദൃഷ്ടി നൽകൂ, മധുരവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കൂ എങ്കിൽ ആ ആത്മാവ് സദാകാലത്തേക്ക് നിറയും. ഈ രണ്ടു മിനിറ്റിന്റെ മധുരദൃഷ്ടി , വാക്ക് ആ ആത്മാവിന്റെ സൃഷ്ടിയെ മാറ്റും. മധുരത ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷധാരണയാണ് കയ്പുള്ള ഭൂമിയെയും അത് മധുരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. താങ്കളെല്ലാവരെയും മാറ്റുവാനുള്ള ആധാരം ബാബയുടെ രണ്ടു മധുരവാക്കായിരുന്നില്ലേ. മധുരമായ കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾ മധുരശുദ്ധ ആത്മാക്കളാണ്. ഈ രണ്ടു മധുരവാക്ക് മാറ്റിയെടുത്തില്ലേ. മധുരദൃഷ്ടി മാറ്റിത്തീർത്തു. ഇങ്ങനെത്തന്നെ മധുരതയിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെയും മധുരമാക്കൂ. ഈ വായ് മധുരമാക്കൂ. മനസിലായോ-കിസ്മസ് ഡേ ആചരിച്ചില്ലേ. സദാ ഈ സമ്മാനങ്ങളാൽ തന്റെ സഞ്ചി നിറച്ചുവോ? സദാ മധുരതയുടെ സമ്മാനത്തെ കൂടെ വെക്കണം. ഇതിലൂടെ തന്നെ സദാ മധുരമായിരിക്കണം മധുരമാക്കണം. ശരി.

സദാ ജ്ഞാനരത്നങ്ങളാൽ ബുദ്ധിയാകുന്നസഞ്ചി നിറക്കുന്നവരായ, സദാ സർവശക്തികളാലും ശക്തിശാലി ആത്മാവായി ശക്തികളാൽ സദാ സമ്പന്നമാകുന്നവരായ, സർവഗുണങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളാൽ സദാ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ശ്രേഷ്ഠആത്മാക്കൾക്ക് , സദാ മധുരതയിലൂടെ മുഖം മധുരമാക്കുന്ന മധുരമായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്തേയും.

അവ്യക്തബാപ്ദാദയുടെ കുമാരന്മാരോടുള്ള സംഭാഷണം:കുമാരൻ അർത്ഥം തീവ്രഗതിയിൽ മുന്നേറുന്നവർ. നിൽക്കുക, നടക്കുക, നിൽക്കുക-നടക്കുക ഇങ്ങനെയല്ല. എങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതിയാകട്ടെ എന്നാൽ സ്വയത്തെ സദാ ശക്തിശാലി ആത്മാവെന്നു മനസിലാക്കി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. പരിതസ്ഥിതിയുടെയോ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെയോ പ്രഭാവത്തിൽ വരുന്നവരല്ല, എന്നാൽ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠപ്രഭാവം മറ്റുള്ളവരിൽ ചാർത്തുന്നവർ. ശ്രേഷ്ഠപ്രഭാവം അർഥം ആത്മീയപ്രഭാവം. മറ്റൊന്നല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കുമാരനാണോ? പേപ്പർ വന്നാൽ ഇളകുന്നവരല്ല. പേപ്പറിൽ പാസാകുന്നവരല്ലേ!സദാ ധൈര്യശാലികളല്ലേ! എവിടെ ധൈര്യമുണ്ടോ അവിടെ ബാബയുടെ സഹായമുണ്ട്. ധൈര്യം കുട്ടിയുടെ സഹായം ബാബയുടെ. ഓരോ കാര്യത്തിലും സ്വയത്തെ മുന്നോട്ടു വെച്ച് മറ്റുള്ളവരെയും ശക്തിശാലിയാക്കിക്കൊണ്ട് പോകൂ. കുമാരന്മാരാണ് പറക്കുന്ന കലയിലുള്ളവർ. സദാ നിർബന്ധനരായവരാണ് പറക്കുന്ന കലയിലുള്ളവർ. അപ്പോൾ നിർബന്ധന കുമാരനല്ലേ. മനസിന്റെ ബന്ധനവുമില്ല. സദാ ബന്ധനങ്ങളെ സമാപ്തമാക്കി നിർബന്ധനരായി പറക്കുന്ന കലയിലുള്ളവരായ കുമാരന്മാരല്ലേ. കുമാരൻ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ശക്തി, ബുദ്ധിയുടെ ശക്തി രണ്ടിനെയും സഫലമാക്കുന്നുവോ? ലൗകികജീവിതത്തിൽ തന്റെ ശരീരശക്തിയെയും ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിയെയും വിനാശകാരി കാര്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠകാര്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. ഇളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നവരല്ല. എന്നാൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്നവർ. ഇങ്ങനെയുള്ള കുമാരന്മാരാണോ? ഒരിക്കലും ലൗകികജീവിതത്തിന്റെ സംസ്കാരം എമർജാകുന്നില്ലല്ലോ? അലൗകികജീവിതമുള്ളവർ അർത്ഥം പുതിയ ജന്മമെടുത്തവർ. പുതിയ ജന്മത്തിൽ പഴയ കാര്യങ്ങളുണ്ടാകില്ല. താങ്കളെല്ലാവരും പുതിയ ജന്മമെടുത്ത ശ്രേഷ്ഠആത്മാക്കളാണ്. ഒരിക്കലും സ്വയം സാധാരണമെന്നു മനസിലാക്കാതെ ശക്തിശാലിയെന്നു മനസിലാക്കൂ. സങ്കൽപത്തിൽ പോലും ഇളക്കത്തിലേക്കു വരരുത്. ഇങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ-വ്യർത്ഥസങ്കൽപം വന്നാൽ എന്തു ചെയ്യും? ഭാഗ്യവാൻ കുമാരനാണ്. 21 ജന്മത്തെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ശേഖരണമുണ്ടാകും. സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവുമായ രണ്ടും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മുക്തമാവും. ശരി

വിട പറയുന്ന സമയത്തെ സ്നേഹസ്മരണ: എല്ലാ ദേശവിദേശങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഈ വിശേഷദിനത്തെ പ്രതി കാർഡും കിട്ടി, കത്തും കിട്ടി, ഓർമയും കിട്ടി. ബാപ്ദാദ എല്ലാ മധുരത്തിലും മധുരമായ കുട്ടികൾക്ക് ഈ വലിയ ദിവസം സദാ മധുരതയിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠമാകൂ, ശ്രേഷ്ഠമാക്കൂ ഇതേ വരദാനത്തി

നൊപ്പം സ്വയവും വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ, സേവനത്തിലും വൃദ്ധി കൊണ്ടുവരൂ. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും വലിയ വലിയ ബാബയുടെ വലിയ വലിയ സ്നേഹസ്മരണയും ഒപ്പമൊപ്പം സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ. ഗുഡ്മോണിംഗ്. സദാ മധുരമായിരിക്കുവാനുള്ള ആശംസകൾ.

വരദാനം: സഹനശക്തിയിലൂടെ അവിനാശിയും മധുരവുമായ ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന സർവരുടെയും സ്നേഹിയായി ഭവിക്കട്ടെ.

സഹിക്കുക മരിക്കുകയല്ല എന്നാൽ എല്ലാവരുടെ മനസും സ്നേഹത്താൽ ജയിക്കുക. എങ്ങനെയുള്ള വിരോധിയുമാകട്ടെ, രാവണനെക്കാൾ തീവ്രം, ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല, 10 പ്രാവശ്യം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും സഹനശക്തിയുടെ ഫലം അവിനാശിയും മധുരവുമാണ്. കേവലം ഈ ഭാവന വെക്കരുത് ഞാൻ ഇത്രയും സഹിച്ചു ഇനി ഇവരും ചെയ്യട്ടെ. അൽപകാലത്തെ ഫലത്തിന്റെ ഭാവന വെക്കരുത്. ദയാഭാവം വെക്കൂ-ഇതാണ് സേവാഭാവം. സേവാഭാവമുള്ളവർ സർവരുടെയും കുറവുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവയെ എതിരിടുകയല്ല.

സ്ലോഗൻ: എന്തു കഴിഞ്ഞുപോയോ മറക്കൂ, കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പാഠമെടുത്ത് മുന്നോട്ട് സദാ ശ്രദ്ധ വെക്കൂ.